

प्रमुख अध्यक्षताको र भेट गर्ने शिक्षिकाको सन्देश, मे २०१३

प्रमुख अध्यक्षताका सन्देश, मे २०१३

आज्ञाकारिताले आशिषहरू ल्याउछ

अध्यक्ष थमस एस् मनसनद्वारा

जब हामी परमेश्वरका आज्ञाहरूप्रती आज्ञाकारि हुन्छौं हामीमा सत्यताको ज्ञान र हाम्रा ठूला प्रश्नहरूका उत्तरहरू आउँछन् ।

मेरा प्रिय दाजुभाइ र दिदीबहिनीहरू, म यो विहानी तपाईंहरूसँग हुन पाउदा अति नै खुसी छु । तपाईंहरूलाई सम्बोदन गर्न पाउने यो अवसरमा म तपाईंहरूको आस्था र प्रार्थना को अपेक्षा गर्दछु ।

वर्षौं देखी पुरुषहरू र महिलाहरूले यो जिवनको अस्तित्व र उनिहरूको स्थान र उद्देश्य साथै शान्ति र खुसीको बाटोको बारेमा ज्ञान र समझ खोजिरहेका छन् । त्यस्तो खोज हामी सबैले गरिरहेका हुन्छौं ।

यो ज्ञान र समझ सबै मानवलाई उपलब्ध छ । तिनीहरू सत्यतामा हुन्छन् जुन अनन्त हुन्छन् । सिद्धान्त र करार को भाग १ अध्याय ३९ मा, हामी पढ्छौं, “ हेर्नुहोस्, परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ, र आत्माले गवाही दिन्छ, र यो गवाही सत्य छ, र सत्यता सदैको लागि रहन्छ ।”

कविले लेखे:

स्वोर्ग खसे पनि र पृथ्वीको फोहरा फुटे पनि,
सत्यता, अस्तित्वको जोडले सब भन्दा खसाबको पनि सामना गर्नेछ,
अनन्त, अपरिवर्तित, सदैव । १

कसैले सोध्लान, “त्यस्तो सत्यता कहा पाइन्छ, र हामीले त्यसलाई कसरी चिन्ने ?” मे १८३३ मा अगम्बक्ता जोसेफ स्मितद्वारा कर्तव्याण्ड, ओहायोमा दिइएको एउटा प्रकाशमा, परमप्रभुले घोषणा गर्नुभयो:

सत्यता भनेको चिह्रू जसरी छन्, जसरी थिए, र जसरी आउने छन् भन्नेको ज्ञान हो । ... “ परमेश्वरको आत्मा नै सत्यता हो । ...

र कुनै व्यक्तिले पनि पूर्णता प्राप्त गर्दैन जबसम्म उसले उहाँको आज्ञाहरू पालना गर्दैन ।

“जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालना गर्नेले तबसम्म सत्यता र प्रकाश प्राप्त गर्दछ जबसम्म उ सत्यतमा महिमीत हुदैन र सबै कुरा जान्दैन ।”२

कस्तो महान प्रतिज्ञा ! “जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालना गर्नेले तबसम्म सत्यता र प्रकाश प्राप्त गर्दछ जबसम्म उ सत्यतमा महिमीत हुदैन र सबै कुरा जान्दैन ।”

सत्यताको खोजिमा तपाईं र मलाई यो प्रबुद्ध कालमा जब सुसमाचारको पूर्णता पुनःस्थापना भइसकेको बेलामा समुद्रको नयाँ बाटो वा चिनो नलगाइएको बाटोमा यात्रा गर्नु जरुरी छैन । मायालु परमेश्वर पिताले हाम्रो बाटो कौनैदिन भएको छ र असफल नहुने निर्देशक दिनुभएको छ – आज्ञाकारीता । जब हामी परमेश्वरका आज्ञाहरूप्रति आज्ञाकारी हुन्छौं सत्यताको ज्ञान र हाम्रा सब भन्दा ठूला प्रश्नहरूको उत्तरको हामीमा आउछ ।

हामीले आज्ञाकारीता हाम्रो जिवनभर सिक्छौं । सुरुमा जब हामी साना हुन्छौं, हाम्रो स्याहारको जिम्मा पाएकाहरूले हाम्रो सुरक्षाको लागि निर्देशनहरू र नियमहरू तय गर्छन् । यदि हामीले त्यसता नियमहरू पूरूपमा पालना गरेमा हामी सबैको लागि जिवन सरल हुने थियो । तरपनि, हामी धेरैजसो अनुभवद्वारा आज्ञाकारी हुनुको ज्ञान प्राप्त गर्दछौं ।

जब म हुर्कदै थिएँ, हरेक बर्खा जुलाइको सुरुवात देखी सेप्टेम्बरको सुरुवातसम्म, मेरो परिवार यूताको प्रभो कन्यनको विविइएन पार्क रहेका हाम्रो केबिन बस्थ्यौं ।

ती अल्लारे दिनहरूमा कन्यनमा मेरो एउटा अति मिल्ने साथी थियो डेनी लार्सन, जसको परिवारको पनि विविइएन पार्कमा एउटा केबिन थियो । हरेक दिन उ र म यो केटाको स्वोर्गमा घुम्थ्यौं, खोल्सा र नदिमा माछा मार्दै, हुँडा र अरु दौलत जम्मा गर्दै, पदयात्रा गर्दै, चढ्दै, र त्यसै हरेक दिनको हरेक घण्टाको हरेक मिनटमा रमाउदै ।

एक विहानी डेनी र मैले निर्णय गर्थौं कि हामीलाई त्यो साभ हाम्रा सबै कन्यनका साथीहरूसँग एउटा केम्पफायर गर्नुछ । हामी सबै जम्मा हुन मात्र एउटा नजिकको खेत नजिक एउटा ठाँउ सफा गर्नु थियो । जुन महिनाको भ्रार जसले त्यो खेतलाई धाकेको थियो सुख्खा र घोच्ने भएको थियो, जसले गर्दा हाम्रो उद्देश्यको लागि उपयुक्त थिएन ।

हामीले एउटा ठूलो गोलो क्षेत्र सफा गर्ने योजनाले अग्ला भ्रारहरू ओखेल्न थाल्यौं । हामीले सबै शक्ति लगाएर तान्यौं र घच्चचायौं तर हामीले मात्र साना मुठीभरका जिद्धी घासहरू पाउन सक्यौं । हामीलाई थाहा थियो कि यो कामले सारा दिन लाग्छ, र हाम्रो शक्ति र चागर कम हुन लागि सकेको थियो ।

र मेरो विचारमा सब भन्दा उत्तम समाधान मेरो आठ वर्षको दिमाकमा आयो । मैले डेनीलाई भने, “हामीले गर्नु पर्ने

भनेको यी भारलाई आगो लगाउनु हो । हामीले भारमा गोलो गरि आगो लगाउने छौं !” उ तुरुतै सहमत भयो, र म हाम्रो केबिनतिर केहि सलाई लिन कुदें ।

तपाइहरू कसैले यो सोचनुहोला कि त्यो कलिलो उमेरमा हामीलाई सलाई चलाउन दिएको थियो, म तपाइहरूलाई यो स्पष्ट पार्न चाहन्छु कि डेनी र मलाई उमेर पुगेको व्यक्तिको सुपरिवेक्षण बिना त्यो चलाउन मनाही थियो । हामी दुवैलाई बारम्बार आगोको खतराहरू बारे चेतावनी दिइएको थियो । तैपनि, मेरो परिवारले सलाई कहाँ राख्यो मलाई थाहा थियो र हामीलाई त्यो खेत सफा गर्न चाहिएको थियो । दुइपटक नसोचिकन, म हाम्रो केबिनमा कुदेर गएँ र कसैले नहेको पक्का गरेर केहि सलाईका काँटीहरू लिएँ । मैले छिटो मेरो एउटा गोचीमा लुकाएँ ।

हाम्रो समस्याको समदान मेरो गोजीमा भएको ठानी म डेनीकहाँ कुदेर गएँ । त्यो आगो हामीले चाहेको जती मात्र बल्ने छ र कुनै तरिकाले जादु भई आफै निबन्ने छ, भन्ने सोचेको म सम्झन्छु ।

मैले एउटा सलाई एउटा ढुङ्गामा कोरें र सुकेको भारलाई आगो लाइदिएँ । त्यो पेट्रोलमा भिभेको भै बल्यो । सुरुमा त्यो भारलाई विलाएको देखेर डेनी र म रमायौं, तर चाडै नै यो स्पष्ट भयो कि त्यो आगो आफै निबन्ने छैन भनेर । जब हामीले चाल पायौं कि हामी कुनै तरिकाले त्यसलाई रोग्न सक्दैनौं हामी हडबडायौं । त्यो डरलाग्दो आगो त्यो जंगली भार पछ्याउदै माथी पहाड तिर लाग्यो, सल्लाका रुखहरू र आफ्नो बाटोमा पर्ने सबै चिजहरूलाई खतरामा पार्दै । अन्तिममा हामीसँग कुनै विकल्प भएन सिवाए सहयोगका लागि गुहार्न । तरुन्तै विविडिन पार्कमा उलब्ध सबै पुरुषहरू र महिलाहरू आगोलाई हान्दै त्यसलाई निभाउने कोशिष्मा भिजेको भोलाहरू लिएर कुदि रहेका थिए । ति पुराना सल्लाका रुखहरू जोगीए, ती घरहरू पनि जुन त्यो आगो आखिरीमा पुग्ने थियो ।

डेनी र मैले त्यो धेरै तर कठीन पाठहरू सिक्थौं - ती मध्य कमसे कमले पनि आज्ञाकारीताको महत्वको बारेमा नभएको थिएन ।

हाम्रो शारिरीक सुरक्षाको लागि नियमहरू र कानुनहरू छन् । त्यसैगरि, हाम्रो आत्मीक सुरक्षाको निश्चय गर्न सहयोगका लागि निर्देशनहरू र आज्ञाहरू दिनुभएको छ ताकी हामी सफलतापूर्वक यो प्रायः जसो विश्वासघाती मरत्व अस्तित्वमा चल्न सकौं र अन्तिममा स्वर्गीय पिताको मा फर्किन सकौं ।

सताबदियौं पुर्व, पसु बलिमा लिप्त पुस्तालाई, सामुएलले कडा तरिकाले भने, “आज्ञा मान्नु बलि दिनु भन्दा राम्रो हो र सुनेर गर्नु भेडाका बोशो भन्दा राम्रो ।”

यो समयावदिमा, परमेश्वरले अगम्बक्ता जोसेफ स्मितलाई प्रकाश गरेका थिए कि उहालाई “ मन र इच्छुक मस्तिस्क चाहिन्छ; र इच्छुक र आज्ञाकारीले यो अन्तिम दिनहरूमा सियोनको जमिनको राम्रो कुराहरू खानेछ ।”^४

सबै अगम्बक्ताहरू प्राचिन र आधुनिकलाई थाहा थियो कि हाम्रो मुक्तिको लागि आज्ञाकारीता आवश्यक छ भनेर ।

नेफिले भन्नुभयो, “म जानेछु र परमप्रभुले आज्ञा दिनुभएका कुराहरू गर्नेछु ।”^५ अरूहरू उनिहरूका आस्था र उनिहरूका आज्ञाकारीतामा चुके तापनि, परमप्रभुले नेफिलाई गर्न भन्नुभएको कुरामा कहिले पनि असफ हुनुभएन । त्यसको परिणाम स्वरुप अथाह पुस्ताहरू आशिषीत भएका छन् ।

आज्ञाकारीताको आत्मा छुने कथा अब्राहम र इसाकको छ । कति दुख्नेगरि अब्राहमलाई गाढो भएको होला जब परमेश्वरको आज्ञा मान्दै, उहाँको प्रिय छोरा इसाकलाई मोरायाको भुमिमा लगेर बलि दिन । के हामीले अब्राहमको मनको वजन कल्पना गर्न सक्छौं जब उहाँ त्यो तोकिएको ठाउँमा जादै थिए ? मक्कै पनि बेदनाले उहाँको शरिरलाई पिरायो र उहाँको मस्तिस्कलाई पिडा दियो होला जब उहाँले इसाकलाई बाँध्नुभयो , बेदिमा राख्नुभयो र उसलाई काट्न छुरा लिनुभयो । अटल आस्था र असंशयपूर्ण विश्वासका साथ उहाँले परमप्रभुको आज्ञालाई जवाफ दिनुभयो । त्यो घोषणा कति महिमीत थियो होला र कस्तो खुसीको स्वागतका साथ त्यो आयो होला: “तिम्रो हात त्यो केटा माथि नलगाउ, न उसलाई कहि गर, किनभने मलाई अब थाहा भयो कि तिम्रो परमेश्वर देखि डराउछौं, किनकी तिम्रीले आफ्नो छोरा मलाई दिन अस्विकार गरेनौं, तिम्रो एक मात्र छोरा ।”^६

अब्राहमलाई परिक्षण गरियो र जाँचियो र उहाँको आस्था र आज्ञाकारीताले परमप्रभुले उहाँलाई यो महान प्रतिज्ञा दिनुभयो: “तिम्रो विउमा पृथ्वीका सबै देशहरू आशिषीत हुनेछन्; किनभने तिम्रो मेरो आवाजप्रति आज्ञाकारी भयौं ।” हामीलाई हाम्रो आज्ञाकारीताको प्रमाण त्सस्तो नाटकीय र मुत्तु दुख्ने तरिकाले दिन नभनेता पनि, हामीबाट पनि आज्ञाकारीताको अपेक्षा गरिएको छ ।

अध्यक्ष जोसेफ एफ स्मितले अक्टोबर १८७३ मा भन्नुभयो धोषणा गर्नुभयो, “आज्ञाकारीता स्वर्गको पहिलो कानुन हो ।”^७

अध्यक्ष गोर्दन वि हिङ्गलीले भन्नुभयो, “अन्तिम दिनका सन्तहरूको खुसी, अन्तिम दिनका सन्तहरूको शान्ति, अन्तिम दिनका सन्तहरूको उन्नति, अन्तिम दिनका सन्तहरूको प्रगती, र यी मानिसहरूको अनन्त मुक्ति र उन्नति परमेश्वरको सल्लाह प्रति आज्ञाकारी भएर हिन्नुमा निर्भर गर्दछ ।”^९

आज्ञाकारीता अगम्बक्ताहरूको गुणस्तर चिनो हो; यसले उनिहरूलाई सहियौं देखि शक्ति र ज्ञान प्रदान गर्दै आएको छ । यो कुरा हामीले पनि महसुस गर्न आवश्यक छ कि हामीलाई पनि यो शक्ति र ज्ञानको श्रोत उपलब्ध छ । यो हामीलाई

सजिलैसँग उपलब्ध छ, जब हामी परमेश्वरको आज्ञाहरूप्रति आज्ञाकारी हुन्छौं ।

वर्षौं देखि, मैले अनगिन्ती व्यक्तिहरू चिनेको छु जो निश्चित रूपमा आस्थावान र आज्ञाकारी छन् । म उनिहरूबाट आशिषीत र प्रेरित भएको छु । म तपाइहरूसँग त्यस्ता दुइजनाको बारेमा एउटा घटना बाड्न चाहन्छु ।

वाल्टर काउस् चर्चको एउटा दृढ सदस्य हुनुन्थ्यो जो आफ्नो परिवारसँग दोस्रो विश्व युद्ध पश्चात पूर्वी जर्मनी भनिएको थाउमा बस्नु हुन्थ्यो । संसारको त्यो भागमा त्यो समयमा स्वतन्त्रता नभएको कारण कठिनाइहरू भोग्न परे पनि दाजु काउस् त्यस्तो व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो जसले परमप्रभुलाई माया र सेवा गर्नुहुन्थ्यो । उहाँले आस्थावानपूर्वक र शुद्धमतिले उहाँलाई दिएको हरेक काम पुरा गर्नुहुन्थ्यो ।

अर्को व्यक्ति जोहेन् डेन्डोर्फर, हाँडगरीको स्थायीवासीले जर्मनी मा चर्चमा परिवर्तन हुनुभयो र १९११ मा १७ वर्षको उमेरमा बप्तिस्म लिनुभयो । त्यस्को केहि समय पछि उहाँ हाँडगरी फर्किनुभयो । दोस्रो विश्व युद्ध पश्चात उहाँले आफैलाई आफ्नो मात्रीभूमीको देबरसन सहरमा एक कैदिको रूपमा पाउनुभयो । हाँडगरीका मानिसहरूबाट स्वतन्त्रता पनि खोसिएको थियो ।

दाजु वाल्टर काउस्, जसले दाजु डेन्डोर्फरलाई चिनेका थिएनन्, उहाँको ग्रिह शिक्षक हुने र उहाँलाई नियमित रूपमा भेट्ने जिम्मा पाए । दाजु काउसले ग्रिह शिक्षक सहयोगीलाई फोन गरेर उहाँलाई भन्नुभयो, “हामीले दाजु जोहेन् डेन्डोर्फरलाई भेट्ने जिम्मा पाएका छौं । के तपाईं यो हप्ता मसँग गएर उहाँलाई हेर्न र एउटा सुसमाचारको एक सन्देश दिन उपलब्ध छौं ?” उहाँले यो पनि थप्नुभयो, “दाजु डेन्डोर्फर हाँडगरीमा बस्नुहुन्छ ।”

उहाँको अचम्भीत भएको सहयोगीले सोध्नुभयो, “हामी कहिले निस्कन्छौं ?”

“भोली,” दाजु काउबाट जवफ आयो ।

“हामी कहिले घर फर्कन्छौं ?” उहाँको सहयोगीले सोध्नुभयो ।

दाजु काउसले जवाफ दिनुभयो, “सकियो भने - एक हप्तामा ।”

ती दुइ ग्रिह शिक्षकहरू दाजु डेन्डोर्फरलाई भेट्न रेल र बसमा यात्रा गरि उत्तरपूर्वी जर्मनीबाट देबरसन, हाँडगरी सम्मा गए - एक महत्वपूर्ण यात्रा । दाजु डेन्डोर्फरलाई युद्ध सुरु हुनु भन्दा अगाडि नै ग्रिह शिक्षक थिएन । अहिले जब उहाँले परमप्रभुका यी सेवकहरूलाई देख्नुभयो, उनिहरू आएकोमा उहाँ कृतज्ञताले भरिपूर्ण हुनुभयो । सुरुमा उहाँले उनिहरूसँग हात मिलाउन अस्विकार गर्नुभयो । त्यसको अलवा उहाँ आफ्नो सुत्ने कोठामा जानुभयो र एउटा सानो दराजबाट एउटा बाकस् निकाल्नुभयो जसमा वर्षौं देखि आफ्नो दसांश जम्मा गर्नुभएको थियो । उहाँले आफ्ना ग्रिह शिक्षकहरूलाई आफ्नो दसांश दिनुभयो अनि भन्नुभयो, “अब म परमप्रभुसँग बराबरमा छु । अब म परमेश्वरका सेवकहरूसँग हात मिलाउन योग्य महसुसे गर्छु !” दाजु काउसले पछि मलाई भन्नुभयो कि उहाँ यो कुरा सोचेर शब्दले बयान गर्न सक्ने गरि प्रभावित हुनुभयो कि यी दाजु, जो धेरै वर्ष देखि चर्चको सम्पर्कमा नभएको व्यक्तिले आज्ञाकारीपूर्वक र एकरूपताका साथ आफ्नो सानो कमइबाट १० प्रतिशत आफ्नो दसांश तिर्न निकाल्नुभयो । उहाँले यो थाहा नभइकन जम्मा गर्नुभयो कि कहिले वा यदि उहाँले तिर्ने अवसर पाउनु हुनेछ ।

दानु वाल्टर काउस् नौ वर्ष अगाडि ९४ को अमेरमा बित्नुभयो । उहाँले आफ्नो जिवनभर आस्थापूर्वक र आज्ञाकारीपूर्वक सेवा गरिरहनुभयो र मेरो लागि र उहाँलाई चिन्ने सबैलाई एक प्रेरणा हुनुहुन्थ्यो । जब कुनै काम पुरा गर्न दिइन्थ्यो, उहाँले कहिले पनि प्रश्न गर्नुभएन, उहाँले कहिले पनि कनकन गर्नुभएन र उहाँले कहिले पनि बानाहरू बनाउनुभएन । मेरा दाजुभाई तथा दिदीबहिनीहरू, यो जिवनको ठोलो परिक्षा भनेको आज्ञाकारीता हो । “हामीले उनिहरूको परिक्षा लिने छौं,” परमप्रभुले भन्नुभयो, “र हेर्नेछौं कि यदि उनिहरूले परमप्रभु उनिहरूका परमेश्वरले आज्ञा दिनुभएका सबै कुराहरू गर्नेछन् कि छैनन् भनेर ।” १०

मुक्तिदाताले घोषणा गर्नुभयो, “किनभने मबाट आशिष प्राप्त गर्न चाहने सबैले त्यो नियम पालना गर्नेछन् जसमा त्यो आशिष नियुक्त गरिएको छ, र त्यसका सर्तहरू पनि, जसरी संसारको उत्पत्ती भन्दा अगाडि स्थापना गरिएको थियो ।” ११ मुक्तिदाताको आज्ञाकारीताको उदाहरण भन्दा कुनै ठुलो छैन । उहाँको, पाउलले भन्नुभयो:

“उहाँ एक पुत्र भएता पनि, उहाँले आफुले पाएका कस्टहरूबाट आज्ञाकारीता सिक्नुभयो;

“र पूर्ण बनाइए पछि, उहाँप्रति आज्ञाकारी हुने भवैका लागि उहाँ अनन्त मुक्तिको लेखक बन्नुभयो ।” १२

मुक्तिदाताले पूर्ण जिवन विताए, उहाँको पवित्र उदेश्यलाई सम्मान गरेर, परमेश्वरको साचो माया प्रदर्शन गर्नुभयो । उहाँ कहिले पनि घमण्डी हुनु भएन । उहाँ कहिले पनि घमण्डले फुलिनु भएन । उहाँ कहिले पनि बेवफादार हुनुभएन ।

उहाँ जहिले पनि नम्र हुनुहुन्थ्यो । उहाँ जहिले पनि निष्कपट हुनुहुन्थ्यो । उहाँ जहिले पनि आज्ञाकारी हुनुहुन्थ्यो ।

उहाँलाई त्यो छलको गुरु, त्यो सैतानले प्रलोभनमा पारेता पनि, उहाँ ४० दिन र ४० रात उपवास बस्दा शारिरीक रूपमा कम्जोर र भोकाएता पनि, जब सैतानले येशूलाई सबभन्दा आकर्षण र प्रलोभनमा पार्ने प्रस्तावहरू राखेता पनि, उहाँले आफुले सही मानेको कुराबाट बहकिन अस्विकार गरेर हामीलाई आज्ञाकारीताको दैवी उदाहरण दिनुभएको छ ।

जब गेसमनीको पिडासँग सामना गर्दा, जहाँ उहाँले यति धेरै पिडा सहनुभयो कि “उहाँको पसिना रगतका ठूला थोपाहरू जमिनमा खसेसरि भएको थियो,” १४ उहाँले आज्ञाकारी पुत्रको उदाहरण दिदै भन्नुभयो, “पिता, यदि तपाईं

इच्छुक हुनुहुन्छ भने, यो कप मबाट हटाइदिनुहोस्: तथापी मेरो इच्छया हाइन तर तपाइको इच्छया होस् ।”१५
जसरी मुक्तिदाताले आफ्ना सुरुका प्रेरितहरूलाई निर्देशन दिनुभयो, त्यसरी नै उहाँले तपाई र मलाई निर्देशन दिनुहुन्छ,
“तिमी मलाई पच्छयाउ”१६ के हामी आज्ञाकारी हुन इच्छुक छौं ?
जटिल र बदलिदो संसारको चुनौतीहरूको सामना गर्न त्यो ज्ञान जसको हामी खोजी गरिरहेका छौं, ती उत्तरहरू जसको
लागि हामी पर्खी रहेका छौं, र त्यो शक्ति जुन हामी आज चाहना गरिरहेका छौं, हाम्रो हुन सक्छ जब हामी इच्छयापूर्वक
परमप्रभुका आज्ञाहरू पालना गर्छौं । म फेरि एक पटक परमप्रभुका शब्दहरू भन्दछु: “परमेश्वरका आज्ञाहरू पालना
गर्नेले सत्यता र प्रकास प्राप्त गर्दछ, जबसम्म उ सत्यतामा महिमीत र सबै कुरा जनेको हुदैन ।”१७
यो मेरो विनम्र प्रार्थना हो कि आज्ञाकारीलाई प्रतिज्ञा गरिएका धनी पुरस्कारहरूबाट आशिषीत हौं । हाम्रा परमप्रभु र
मुक्तिदाता येशू ख्रिष्टको को नाम मा, आमिन ।

सूचिहरू

१. “हे भने, सत्यता के हो ?” भजन सं. २७२ ।
२. सिद्धान्त र करार १३:२४, २६-२८ ।
३. १ शमूएल १५:२२
४. सिद्धान्त र करार ६४:३४ ।
५. १ नेफी ३:७ ।
६. उत्पत्ती २२:१२ ।
७. उत्पत्ती २२:१८ ।
८. जोसेफ एफ स्मित, “Discourse,” *Deseret News*, नोभेम्बर १२, १८७३, ६४४ ।
९. गोर्दन वि हिङ्ग्ली, “If Ye Be Willing and Obedient,” *Ensign*, डिसेम्बर १९७१, १२५ ।
१०. आब्राहम ३:२५ ।
११. सिद्धान्त र करार १३:२५ ।
१२. हिब्रू ५:८-९ ।
१३. हेनुहोस मत्ति ४:१-११ ।
१४. लुका २२:४४ ।
१५. लुका २२:४२ ।
१६. यूहन्ना २१:२२ ।
१७. सिद्धान्त र करार १३:२८ ।

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. मा सर्वाधिकार सुरक्षित । यू.एस.ए.मा मुद्रित । अङ्ग्रेजी अनुमोदन: ६/१२ । अनुवाद अनुमोदन: ६/१२ । 10665-372 को अनुवाद ।

हाम्रो समयको लागि शिक्षा

चौथो आइतवारहरूमा मेल्कसेदेक पादरित्व र राहत समाजका पाठहरू “हाम्रो समयको लागि शिक्षा” मा केन्द्रित हुनेछन् । हरेक पाठ हालसालै भएको साधारण सम्मेलनको एक वा बढी वक्तव्यबाट तयार गर्न सकिन्छ (तल चार्ड हेनुहोस्) । स्टेक र जिल्ला अध्यक्षहरूले कुन वक्तव्यहरू प्रयोग गर्न सकिन्छ भन्ने छनोट गर्न सक्छन्, वा उनिहरूले यो जिम्मा विश्वहरू र शाखा अध्यक्षहरूलाई दिन सक्नुहुन्छ । अगुवाहरूले मेल्कसेदेक पादरित्वका दाजुभाई र राहत समाजका दिदीबहिनीहरूले उहि आइतवारहरूमा उहि वक्तव्यहरू पढ्ने कुरामा जोड दिनुहुन्छ ।

चौथो आइतवारको पाठहरूमा सहभागि हुनेलाई हालसालैको साधारण सम्मेलनको पत्रिका पढ्न र कक्षामा ल्याउन प्रोत्साहन गरिन्छ ।

वक्तव्यहरूबाट पाठ तयार गर्न सल्लाहाहरू

प्रार्थना गर्नुहोस् कि तपाइले वक्तव्यहरू पढ्दा र पढाउदा पवित्र आत्मा तपाइसँग रहोस् । तपाई अरू सामाग्रिहरू प्रयोग गरेर पाठ तयार गर्न प्रलोभन आउन सक्छ, तर सम्मेलनका वक्तव्यहरू नै स्विकृत पाठ्यक्रम हुन् । तपाइको काम भनेको चर्चको हालसालै भएको साधारण सम्मेलनमा सिकाइएको अनुसार अरूलाई सुसमाचार सिक्न र जिउन सहयोग गर्नु हो ।

कक्षा का सदस्यहरूको आवश्यकता सम्बोधन गर्ने सिद्धान्तहरू हेर्दै वक्तव्यहरूलाई पुनरावलोकन गर्नुहोस् । साथै कथाहरू, धर्मशास्त्रका सन्धर्भहरू, र भनाइहरू पनि खोज्नुहोस् जसले तपाइलाई यी सत्यताहरू सिकाउन सहयोग गर्छ ।

यी सिद्धान्तहरूलाई कसरि पढाउने भनेर एउटा खाका तयार पार्नुहोस् । कक्षाका सदस्यहरूलाई सहयोग मिल्ने प्रश्नहरू राख्ने विचार गर्नुहोस्:

वक्तव्यहरूमा सिद्धान्तहरू खोज्नुहोस् ।

उनिहरूको अर्थका बारेमा सोज्नुहोस् ।

समझ, तरिकाहरू, अनुभवहरू, र गवाहीहरू बाड्नुहोस् ।

यी सिद्धान्त उनिहरूको जिवनमा प्रयोग गर्नुहोस् ।

महिनाहरूका पाठहरू सिकइएको छ ।

चौथो आइतवारको पाठ्य सामाग्रिहरू

एप्रिल २०१३ - अक्टोबर २०१३

वक्तव्यहरू एप्रिल २०१३ को साधारण सम्मेलनमा दिएको छ *

एप्रिल २०१३ - अक्टोबर २०१३

वक्तव्यहरू एप्रिल २०१३ को साधारण सम्मेलनमा दिएको छ *

एप्रिल र अक्टोबरका चौथो आइतवारका पाठहरूलाई वक्तव्यहरू अगिल्लो वा सब भन्दा पछिल्लो सम्मेलनबाट लिन सक्नुहुन्छ । यी वक्तव्यहरू धेरै भाषाहरूमा उपलब्ध छन् ।

भेट्गर्ने शिक्षीकाको सन्देश, मे २०१३

“मकहाँ आओ”

अध्यक्ष हेन्री बि आइरिङ्गद्वारा

प्रथम अध्यक्षतामा पहिलो सल्लाहकार

उहाँका शब्दहरू र उहाँको उदाहरणले, खिष्टले हामी कसरी उहाँको नजिक जाने भनेर हामीलाई देखाउनु भएको छ । अन्तिम दिनको सन्तहरूको येशू खिष्टको चर्चको यो सम्मेलनमा तपाइहरूसँग हुन पाउदा म कृतज्ञ छु । यो उहाँको चर्च हो । उहाँको राज्यमा प्रवेश गर्दा हामीले उहाँको नाम हामीमा लिन्छौं । उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ, सृष्टिकर्ता, र निपूर्ण हुनुहुन्छ । मृत्यू र पापमा जान सक्ने हामी मरन्सील हौं । तर पनि उहाँको हामी र हाम्रा परिवारहरूको मायाले, उहाँले हामीलाई उहाँको नजिक हुन निमन्त्रणा दिनुहुन्छ । यहाँ उहाँका शब्दहरू छन्: “म नजिक आओ र म तिमीहरूको नजिक आउनेछु; मलाई लगनशील भई खोजी र तिमीले मलाई पाउने छौं; माग र तिमीले प्राप्त गर्ने छौं; खटखटाउ र तिम्रो लागि खोलीने छ ।”

यो इसटरको समयमा हामी किन उहाँलाई माया गर्छौं र उहाँले आफ्ना आस्थावान चेलाहरूलाई उहाँको प्रिय मित्रहरू बन्न दिएको प्रतिज्ञा हामीलाई याद दिलाउछ । मुक्तिदाताले त्यो प्रतिज्ञा गर्नुभयो र भन्नुभयो कि कसरी हाम्रो उहाँको सेवामा उहाँ हामीकहा आउनुहुन्छ । एउटा उदाहरण ओलिभर काउडरीलाई दिएको एउटा प्रकाशमा छ जब उहाँ मरमनको पुस्तकको अनुवादमा जोसेफ स्मितसँग परमप्रभुको सेवा गरिरहनु भएको थियो: “हेर, तिमी ओलीभर हौ, र मैले तिम्रो चाहनाहरूले गर्दा मैले तिमीसँग बोलेको छु; त्यसैले यी शब्दहरू तिम्रो मनमा संगालेर राख । परमेश्वरका आज्ञाहरू पालना गर्नेमा आस्थावान र लगनशील रह र मैले तिमीलाई मेरो मायाको पाखुराहरूमा घेरनेछु ।”^२ मैले मुक्तिदाताको नजिक आउदाको र उहाँ मेरो नजिक आउदाको खुसीलाई अनुभव गरेको छु धेरै जसो आज्ञाहरूप्रति साधारण आज्ञाकारीताको कार्यले ।

तपाइले त्यसतो महसुस् गर्नुभएको छ । त्यो तपाइले प्रभुभोज सभामा सहभागी हुने निर्णय गर्दा हुन सक्छ । त्यो मेरो लागि एउटा प्रभुभोजमा थियो जब म सानो थिएँ । त्यो समयमा हामीले प्रभुभोज साँभमा प्राप्त गर्थ्यौं । ६५ वर्ष भन्दा अगाडीको एक दिनको सम्झनाले मलाई अबै मुक्तिदाताको नजिक ल्याउछ जब मैले परिवार र सन्तहरूसँग चम्मा हुन आज्ञाको पालना गरेको थिएँ ।

त्यती बेला बाहिर अध्यारो र जाडो थियो । मलाई भम्भना छ त्यो साभ मेरा मातापितासँग च्यापलमा हल्का र न्यानो महसुस् गरेको । स्वोगीय पितासँग सदै उहाँको पुत्रलाई भम्भने र उहाँको आज्ञाहरूलाई पालना गर्ने करार गर्दै हामीले एरोनको पादरित्व प्राप्त गरेकाले बाँडेको प्रभुभोज लियौं ।

सभाको अन्त्यमा हामीले “Abide with Me; 'Tis Eventide,” भजन गायौं जसमा यी शब्दहरू थिए, “हे मुक्तिदाता, यो रातमा मसँग रह ।”^३

मैले त्यो साँभ मुक्तिदाताको माया र निकटपना महसुस् गरेको छु । र मैले पवित्र आत्माको सान्त्वना महसुस् गरें । मेरो यूवा आस्थामा त्यो प्रभुभोजमा मैले महसुस् गरेको मुक्तिदाताको माया र उहाँको नजिकपनाको भावनालाई मैले फेरि जगाउने चाहन्छु । त्यसैले हालसालै मैले अर्को आज्ञा पालना गरें । मैले धर्मशास्त्रमा खोजें । तिनीहरूमा, मलाई थाहा थियो कि फेरि पछाडी गएर पवित्र आत्माले मलाई त्यो महसुस् गराउन सक्थेँ जुन उठ्नुभएका परमप्रभुका दुइवटा चेलाले महसुस् गरेका थिए जब उनिहरूले उहाँलाई उनिहरूको घरमा आउन र उनिहरूसँग बस्न दिएको निमन्त्रणा स्वीकारेको बेला महसुस् गरे ।

मैले कसमा टाँगिएको र दफनको तेस्रो दिनको बारेमा पढें । आस्थावान महिलाहरू र अरूले चिहानबाट दुःख हटाइएको भेटाए र देखे कि उहाँको शरिर त्यहा छैन । उनिहरू उहाँको मायाले उहाँको शरिरमा तेल लगाउन आएका थिए ।

दुइवटा दुतहरू उभिएका थिए र उनिहरू किन डराएको भनि सोध्दै भने:

“किन तिमीहरूले जिवितलाई मृतकको माभमा खोज्दछौ ?

“उहाँ यहा हुनुहुन्न, तर उठ्नुभयो: याद गर्नुहोस उहाँले कसरी ग्यालिलीमा छ्दै तिमीहरूसँग बोल्नुभएको थियो,

“भन्दै, मानिसको पुत्रलाई पापी मानिसहरूको हातमा हस्तान्तरण गरिनु र कसमा टाँगिनु र तेस्रो दिनमा फेरि उठ्नु पर्छ ।”^४

मर्कूसको सुसमचारले ती एकजना दुतले दिएको दिशा निर्देशन थपेको छ: “तर तिम्रो बाटो जाउ, उहाँका चेलाहरूलाई र पिटरलाई भनिदेउ कि उहाँ तपाईं भन्दा अगाडी गालिलीमा जानुहुने छ: त्यहा तिमीहरूले उहाँलाई देखेछौं जसरी उहाँले तिमीहरूलाई भन्नुभएको थियो।”^५

प्रेरितहरू र चेलाहरू जेरूसलेम जम्मा भएका थिए। जसरी हामी पनि हुन्थौं, उहिरू डराएका थिए र मृत्यू र उहाँको पुनरुत्थानका खबरहरू उनिहरूको लागि के महत्व राख्छ भन्ने बारे उहिरू कुरा गरिरहेका थिए।

त्यो अपरान्ह दुईजना चेलाहरू जेरूसलेमबाट इमाउस् जान हिडेका थिए। पुनरुत्थान हुनुभएका खिष्ट बाटोमा प्रकट हुनुभयो र उनिहरूसँग हिन्नुभयो। परमप्रभु उहिरूको मा आउनुभयो।

लुकाको पुस्तकले हामीलाई उनिहरूसँग हिन्न दिन्छ:

“र यस्तो भयो कि जब उनिहरू संवाद र तर्क गर्दै थिए, येशू आफै नजिक आउनुभयो र उनिहरूसँग जानुभयो।

“तर उनिहरूका आँखाहरू रोकिएका थिए ताकि उनिहरूले उहाँलाई नचिनुन्।

“र उहाँले उनिहरूलाई भन्नुभयो, तपाइहरूले हिन्दै एक अर्कासँग गरेका संवादहरू कस्ता हुन् र किन दुखी ?

“र उनि मध्य एकले, जसको नाम क्लियोपास थियो, उत्तर दिदै उहाँलाई भने, के तिमी जेरूसलेममा विदेशी मात्र हो, र यो समयमा त्यहा भएका कुराहरू थाहा पाएनौ ?”^६

उनिहरूले उहाँलाई येशु वितेको आफ्नो दुखको बारेमा बताए जबकि उनिहरूले यो विश्वास गरेका थिए कि उहाँ इजरेयलको मुक्तिदाता हुनुहुनेछ।

व्यूतिनु भएका परमप्रभुको आवाजमा दाया भएको हुनुपर्छ जब उहाँ यी दुई दुखी र शोकाकूल चेलाहरूसँग बोल्नुभयो:

“र उहाँले उनिहरूलाई भन्नुभयो, ए मर्खहरू र अगम्बक्ताहरूले भनेका सबै कुराहरू विश्वास गर्न ढिला हृदय भएका:

“के खिष्टले यी सबै कुराहरू भोगेर उहाँको महिमामा प्रवेश गर्नु पर्ने थिएनर ?

“मुसा देखी सुरु गरेर र सबै अगम्बक्ताहरू, उहाँको बारेमा सबै धर्मशास्त्रहरूमा रहेका कुराहरू उनिहरूलाई बुझाइदिनुभयो।”^७

त्यस पछि एउटा समय आयो जसले म सानो छदा देखी नै मेरो मनलाई आनन्दित पारेको छ:

“र उनिहरू गाँउको नजिक पुगे, उहिनहरू त्यहा गए र उहाँ अझ अगाडी जाने जसतो गर्नुभयो।

“तर उनिहरूले उहाँलाई रोके र भने, हामीसँग बस किनभने साँझ हुदैछ र दिन वितीसक्यो। र उहाँ उनिहरूसँग बस्न जानुभयो।”^८

मुक्तिदाताले त्यो रातको आफ्ना चेलाहरूको इमाउस गाँउ नजिकको घरमा बस्ने निमन्त्रणा स्विकार्नुभयो।

उहाँ उनिहरूसँग खान बस्नुभयो। उहाँले रोटी लिनुभयो, आशिषीत गर्नुभयो, टुक्राउनुभयो र उनिहरूलाई दिनुभयो।

उनिहरूको आँखा खोलिएको थियो त्यसैले उनिहरूले उहाँलाई चिने। त्यस पछि उहाँ उनिहरूको नजरबाट हराउनुभयो।

लुकाले हामीहरूको लागि ती आशिषीत चेलाहरूको भावनालाई अभिलेख गरेका छन्: “र उनिहरूले एक अर्कालाई भने, के हामी भित्र हाम्रो मन पोलेको थिएनर जब उहाँ बाटोमा हामीसँग कुरा गर्नुभएको थियो, र जब उहाँले हामीलाई धर्मशास्त्रहरू खुलाउनुभएको थियो ?”^९

त्यही समयमा, ती दुई चेलाहरूले उनिहरूसँग के भएको भनि एघार प्रेरितहरूलाई भन्न जेरूसलेम तिर फेरि कुदछन्।

त्यो समयमा मुक्तिदाता फेरि प्रकट हुनुहुन्छ।

उहाँले आफ्ना पिताका सबै छोराछोरीहरूको पापको मुल्य चुकाउने र मृत्यूको बन्धनलाई तोड्ने आफ्नो मिसनको अगम्बर्णीलाई फेरि बताउनुभयो।

“र उनिहरूलाई भन्नुभयो, यो यसरी लेखिएको छ, र यसरी खिष्टले भोग्नु र मृत्यूबाट तेस्रो दिन व्यूतिन पऱ्यो:

“ताकि जेरूसलेमबाट सुरु गरि पश्चताप र पापबाट मुक्ति सबै राष्ट्रहरूमा उहाँको नाम मा प्रचार गरियोस।

“र तिमीहरू यी कुराहरूका साक्षीहरू हो।”^{१०}

मुक्तिदाताका शब्दहरू उहाँका चेलाहरूलाई त्यो बेला जति सत्य थियो त्यतीनै हामीहरूलाई पनि सत्य छ। हामी यी कुराहरूको साक्षीहरू हौं। र हामीले पछिल्लो दिनको येशू खिष्टको चर्चमा हाम्रो बप्तिस्म गरेको बेला हामीले स्विकारेको त्यो महिमीत जिम्मेवारीलाई अगम्बक्ता आल्माले मरमनका पानिहरूमा शताप्दीयौं अगाडीनै छर्लङ्ग पारी दिनुभएको छ।

“र यसो हुन गयो कि उहाँले उनिहरूलाई भन्नुभयो: हेर यहा मरमनका पानिहरू छन् (किनभने त्यसरी तीलाई भनिन्थ्यो र अब, किनभने तिमीहरू परमेश्वरको समुहमा आउन चाहेका छौ, र उहाँको मानिसको रूपमा कहलिन चाहन्छौ, र एक अर्काको दुख बेहोर्न चाहन्छौ ताकि ती हलुका होस;

“हो र शोकमा परेकालाई शोकमा साथ दिन; हो, र सानत्वना चाहिनेलाई सात्वना दिन, र मृत्यूसम्म सबै समयहरूमा, सबै कुराहरूमा र तिमीहरू रहने सबै ठाँउहरूमा परमेश्वरको साक्षीहरूको रूपमा उभिन इच्छुक छौ, ताकि परमेश्वरले तिमीहरूलाई मुक्ति दिउन् र ती पहिलो पुनरुत्थान हुनेहरूसँग गनियोस, ताकि तिमीहरूले अनन्त जिवन पाओ—

“अब म तिमीहरूलाई भन्दछु, यदि यो तिमीहरूको हृदयहरूको इच्छा हो भने, उहाँको अगाडी उहाँसँग करारमा पसेको

साक्षीको रूपमा परमप्रभुको नाममा बप्तिस्म लिन तिमीहरूलाई के समस्या छ, कि तिमीहरूले उहाँको सेवा गर्नेछौं र उहाँका आज्ञाहरू पालना गर्ने छौं, ताकि उहाँले आफ्नो आत्मा तपाईंमा अभै खन्याउन् ?

“ र जब ती मानिसहरू यी शब्दहरू सुने, उनिहरूले खुसीले आफ्ना हातहरू ताली बाजाए, र भने: यो नै हाम्रो हृदयहरूको इच्छा हो ।” ११

हामी आवश्यकतामा परेकालाई उठाउन र बाँचुन्जेल मुक्तिदाताको साक्षीहरू हुन करारमा छौं ।

हामीले यो असफल विना नै गर्न सक्छौं यदि हामी येशू प्रतिको माया र उहाँको हामी प्रतिको मायालाई महसुस् गर्छौं भने । जब हामी हामीले गरेका प्रतिज्ञाहरू प्रति वफादार रहन्छौं, हामीले उहाँ प्रति हाम्रो माया महसुस् गर्नेछौं । यो बढ्ने छ किनभने हामीले उहाँको शक्ति महसुस् गर्छौं र उहाँको सेवामा उहाँ हाम्रो नजिक आउनुहुन्छ । अध्यक्ष थोमस एस मनसनले धेरै पटक हामीलाई परमेश्वरले उहाँका आस्थावान चेलाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञा सम्झाउनु भएको छ: “र जसले तिमीलाई स्विकार्छ, त्यहा म पनि हुनेछु, किनभने म तिमी भन्दा अगाडी जानेछु । म तिम्रो दाहिने हाततिर र तिम्रो देब्रेतिर हुनेछु, र तिमी सहयोग गर्नलाई मेरो आत्मा तिम्रा हृदयहरूमा हुनेछ र मेरा दुतहरू तिम्रो ओरिपरी ।” १२

अर्को तरिका छ जसबाट तिमी र मैले उहाँ हाम्रो नजिक आएको महसुस् गरेका छौं । जब हामी उहाँलाई समर्पित सेवा दिन्छौं, उहाँ हामीले आफ्नो परिवारमा माया गर्नेको नजिक जानु हुन्छ । हरेक पटक जब मलाई परमप्रभुको सेवामा जान वा मेरो परिवारलाई छोड्न बोलाइन्छ, मैले देखेको छु कि परमप्रभुले मेरी श्रीमती र मेरा छोराछोरीलाई आशिषित गरेको देखेको छु । उहाँले उहाँलाई माया गर्ने सेवकहरू र मेरो परिवारलाई उहाँ नजिक जाने अवसरहरू तयार पार्नु भएको थियो ।

तपाइहरूले पनि आफ्नो जिवनमा त्यसतै आशिषहरू महसुस् गर्नुभएको छ । तपाइहरू धेरैसँग तपाइले माया गर्नेहरू छन् जो अनन्त जिवनको बाटो भन्दा बाहिर भौतारिएका छन् । तपाइले सोचनुहुन्छ उनिहरूलाई फेरि ल्याउनका लागि तपाइले के गर्न सक्नु हुन्छ । तपाईं आस्थामा उहाँको सेवा गरेर उनिहरूको नजिक जान उहाँमा भरपरे हुन्छ । तपाइलाई परमप्रभुले जोसेफ स्मित र सिद्नी रिक्डनलाई दिएको प्रतिज्ञा दिएको याद होला जब उनिहरू उहाँको काममा आफ्ना परिवारबाट टाडा थिए: “मेरा साथीहरू सिद्नी र जोसेफ, तिमीहरूका परिवारहरू थिक छन्; उनिहरू मेरो हातमा छन् र उनिहरूलाई मलाई जसरी थिक लाग्छ त्यसरी गर्नेछु; किनभने म मा सबै शक्ति छ ।” १३

आल्मा र राजा मोसाया जसतै, केहि आस्थावान आमाबुवाहरूले धेरै लामो समय र राम्रोसँग परमप्रभुलाई सेवा गरे तर पनि त्यसता बच्चाहरू छन् जो परमप्रभु प्रति उनिहरूका आमाबुवाको त्याग बावजुत पनि भौतारिएका छन् । उनिहरूले आफुसक्दो गर्दा, माया गर्ने र भरोसावान साथीहरूको सहयोगले पनि सफल भएनन् ।

आल्मा र उहाँको दिनका सन्तहरूले उहाँको छोरा र राजा मोसायाका छोराहरूको लागि प्रार्थना गरेका थिए । एउटा दुत आउनुभयो । तपाइको प्रार्थना र आफ्ना आस्थाको कसरत गर्नेहरूको प्रार्थनाले परमप्रभुका सेवकलाई तपाइको परिवारका सदस्यहरूलाई सहयोग गर्न ल्याउने छ । सैतान र उसका चेलाहरूले उनिहरूलाई आक्रमण गरेतापनि, जसको उदेश्य परिहरूलाई यो जिवन र अनन्तमा बारवाद गर्नु हो, उनिहरूलाई परमेश्वरको घर जाने बाटो रोज्न उनिहरूले सहयोग गर्नेछन् ।

तपाईंहरूलाई सानो आल्मा र मोसायाका छोराहरूलाई उनिहरूको विद्रोहमा ती दुतले बोलेका शब्दहरू याद छ: “र फेरि ती दुतले भने: हेर परमप्रभुले उहाँका मनिसहरूका प्रार्थना सुन्नुभयो, र उहाँको सेवक आल्माको पनि, जो तिम्रो पिता हुनुहुन्छ, किनभने उहाँले तिम्रो लागि धेरै आस्थाका साथ प्रार्थना गर्नुभयो ताकि तिमीलाई सत्यताको ज्ञानमा ल्याउन सकियोस्; त्यसैले यो कामको लागि म परमे

श्वरको शक्ति र अधिकारको प्रत्याभुती दिन आएको हु, ताकि उहाँका सेवकहरूका प्रार्थनाहरू उनिहरूका आस्था अनुसार उत्तर दिइयोस् ।

परमप्रभुलाई प्रार्थना र सेवा गर्ने तपाइहरू मेरो प्रतिज्ञा यो हुदैन कि तपाइले तपाइको लागि र तपाइको परिवारको लागि इच्छाएको हरेक आशिष पाउनुहुनेछ । तर म यो प्रतिज्ञा गर्न सक्छु कि मुक्तिदाता तपाइको नजिक आउनुहुनेछ र तपाईं र तपाइको परिवारलाई उहाँले जे उत्तम मान्नु हुन्छ त्यसले तपाइलाई आशिषित गर्नु हुनेछ । तपाइसँग उहाँको मायाको सान्त्वना हुनेछ र उहाँ नजिक आएको उत्तर महसुस् गर्नुहुनेछ जब तपाइले अरूको सेवामा तपाइका हातहरू बडाउनु हुनेछ । जब तपाइले आवश्यकता परेकाको घाउहरू बाँध्नुहुनेछ र पाप मा दुखि भएकाहरूलाई उहाँको प्रायश्चित्तको सफाई दिनुहुन्छ, परमप्रभुको शक्तिले तपाईंलाई समर्थन गर्नेछ । तपाइको हातसँगै उहाँको हातहरू पनि तपाइको परिवारमा भएकाहरूका साथसाथै स्वर्गीय पिताका सन्तानहरूलाई राहत दिन र आशिषित गर्न अगाडी बढेका छन् । हामीलाई महिमीत घरस्वागतको तयार गरिएको छ । त्यस पछि हामीले माया गरेको परमप्रभुको प्रतिज्ञा पुरा भएको देखेछौं । उहाँ नै हो जसले उहाँसँग र हाम्रा स्वर्गीय पितासँग अनन्त जिवनमा स्वगत गर्नुहुनेछ । येशू खिष्टले यसरी व्याख्या गर्नुहुन्छ:

“मेरो सियोन ल्याउन र स्थापना गर्न खोज । सबै कुराहरूमा मेरा आज्ञाहरू पालना गर ।

“र, यदि तिमीले मेरा आज्ञाहरू पालना गर्थौ र अन्तसम्म सह्यौ भने तिमीले अनन्त जिवन पाउनेछौ, जुन परमेश्वर दिने उपहारहरू मध्य सब भन्दा महान उपहार हो ।”१५

“किनभने जो जिवित रहने छ उ पृथ्वीको उत्तरीधिकार बन्नेछ, र जो मर्नेछन् उनिहरू आफ्ना सबै परिश्रमबाट आराम गर्नेछन् र उनिहरूका कामहरू उनिहरूलाई पछ्याउने छ; र उनिहरूले मेरा पिताको महलहरूमा एउटा मुकुट पाउने छ, जुन मैले उनिहरूको लागि बनाएको थिएँ ।”१६

म गवाही दिन्छु कि हामीले आत्माद्वारा स्वर्गीय पिताको निमन्त्रणा पछ्याउन सक्छौ: “यो मेरो प्रिय पुत्र हो । उसलाई सुन !”१७

उहाका शब्दहरू र उहाँको उदाहरणबाट, खिष्टले हामील कसरी उहाँको नजिक जाने भन्ने देखाइदिनु भएको छ । स्वर्गीय पिताका प्रत्येक सन्तान जसले बपतिस्मको गेटद्वारा उहाँको चर्चमा प्रवेश गर्न निधो गर्नेले यो जिवनमा उहाँको सुसमाचार पढ्न पाउने छ र उहाँद्वारा बोलावट भएका सेवकहरूबाट उहाँको निमन्त्रणा, “मकहाँ आओ ।” भन्ने सन्त पाउनेछन् । १८

उहाँको हरेक करारीत सेवक पृथ्वीमा उहाँको राज्य भित्र र आत्मिक संसारमा आत्माद्वारा उहाँको सहयोग पाउनेछन् जब उनिहरूले उहाँको लागि अरूलाई आशिष दिन्छन् र सेवा गर्छन् । र उनिहरूले उहाँको माया महसुस् गर्नेछन् र उहाँको नजिक जाँदाको खुसी महसुस् गर्नेछन् ।

त्यो साँभ ती दुई चेलाहरूसँग इमाउस् सडकमा भएको घरमा म पनि भएको जतिकै पक्का रुपमा म परमप्रभुको पुररुत्थानको साक्षी हुँ । जसरी जोसेफ स्मितले पिता र पुत्रलाई पाल्माइराको एउटा रुखहरूको बिचमा एउटा उज्यालो बिहानीको प्रकाशमा देख्नुभयो त्यतिकै नै मलाई पनि थाहा छ कि उहाँ जिवित हुनुहुन्छ ।

यो येशू खिष्टको सत्य चर्च हो । अध्यक्ष थोमस एस मनसनसँग भएको पादरित्वका साँचाहरूमा मात्र त्यो शक्ति छ जसले स्वर्गीय पिता र परमप्रभु येशू खिष्टसँग सधैंको लागि बस्न हामीलाई परिवारहरूमा बाँधीन मिल्छ ।

सूचिहरू

१. सिद्धान्त र करार ८:६३ ।
२. सिद्धान्त र करार ६:२० ।
३. “*Abide with Me; 'Tis Eventide,*” भजन नं. १६४ ।
४. लुका २४:५-७ ।
५. मर्कुस १६:७ ।
६. लुका २४:१५-१८ ।
७. लुका २४:२५-२७ ।
८. लुका २४:२८-२९ ।
९. लुका २४:३२ ।
१०. लुका २४:४६-४८ ।
११. मोसाया १८:८-११ ।
१२. सिद्धान्त र करार ८:८८ ।
१३. सिद्धान्त र करार १००:१ ।
१४. मोसाया २७:१४ ।
१५. सिद्धान्त र करार १४:६-७ ।
१६. सिद्धान्त र करार ५९:२ ।
१७. जोसेफ स्मिथ-इतिहास १:१७ ।
१८. मत्ति ११:२८ ।
१९. मत्ति २५:२१ ।

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. मा सर्वाधिकार सुरक्षित । यू.एस.एमा मुद्रित । अङ्ग्रेजी अनुमोदन: ६/१२ । अनुवाद अनुमोदन: ६/१२ । 10665-372 को अनुवाद ।